

ประกาศกรมการท่องเที่ยว

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงาน
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ

อาศัยอำนาจตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการย้าย การโอน หรือการเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญ ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทวิชาการในหรือต่างกระทรวงหรือกรม พ.ศ. ๒๕๖๔ หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๔ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๒๕ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๒๐ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๖ และประกาศ อ.ก.พ. กรมการท่องเที่ยว ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๖ เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการ เพื่อการย้าย การโอน หรือการเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ สังกัดกรมการท่องเที่ยวโดยความเห็นชอบจากอธิบดีกรมการท่องเที่ยว จึงประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงาน เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ ดังนี้

๑. การประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคล

กรมการท่องเที่ยว ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ รายละเอียดดังเอกสารแนบท้ายประกาศ

๒. ระยะเวลาการจัดส่งผลงาน

ให้ผู้ผ่านการประเมินบุคคล ตามข้อ ๑ ดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ จัดส่งผลงานตามหัวข้อเรื่องที่ได้เสนอไว้ในขั้นตอนการสมัครขอรับการประเมินบุคคล จำนวน ๕ ชุด (ตัวจริง ๑ ชุด สำเนา ๔ ชุด)

๒.๒ จัดส่งข้อเสนอแนวคิดตามหัวข้อเรื่องที่ได้เสนอไว้ในขั้นตอนการสมัครขอรับการประเมินบุคคล จำนวน ๕ ชุด (ตัวจริง ๑ ชุด สำเนา ๔ ชุด)

โดยให้ส่งผลงานตามข้อ ๒.๑ และข้อ ๒.๒ ไปยังกลุ่มการเจ้าหน้าที่ สำนักงานเลขาธิการกรม ภายใน ๔ เดือน นับตั้งแต่วันที่ ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคล หากพ้นระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ผ่านการประเมินบุคคลสละสิทธิ์ในการขอประเมินเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น

๓. การทักท้วงผลงานของผู้ผ่านการประเมินบุคคล

กรมการท่องเที่ยว เปิดโอกาสให้มีการทักท้วงผลงานของผู้ผ่านการประเมินบุคคล เกี่ยวกับสัดส่วนของผลงาน การจัดทำผลงานเป็นเท็จ หรือการลอกเลียนผลงาน หรือนำผลงานของผู้อื่นมาใช้ เป็นผลงานของตน หรือมีการจ้างวานผู้อื่นให้จัดทำผลงานให้โดยผลงานที่นำมาจัดทำนั้นไม่ใช่ผลงานที่แท้จริง ของตนเอง โดยให้มีการทักท้วงได้ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคล

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายจตุรนต์ ภัคดีวานิช)
อธิบดีกรมการท่องเที่ยว

รายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ

ที่	ชื่อ-สกุล	ให้เข้ารับการประเมินผลงาน ในตำแหน่ง/ตำแหน่งเลขที่/สังกัด	เค้าโครงผลงาน			เค้าโครงข้อเสนอแนวคิด	หมายเหตุ
			ชื่อเรื่อง	สัดส่วนที่ ตนเองปฏิบัติ	รายชื่อผู้ร่วมจัดทำผลงาน	ชื่อเรื่อง	
๑	นางสาวดวงพร ตรีพิชจักร	นักพัฒนาการท่องเที่ยวชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่ ๑๕๐ กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว	แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการ แหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยแนวคิดวิสาหกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise)	ร้อยละ ๘๐	นายปริญญา กองสมบัติ ร้อยละ ๒๐	แนวทางการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว แบบองค์รวมอย่างยั่งยืน (Holistic Destination Management Approach)	

จพ

ตอนที่ ๕ เค้าโครงผลงาน

ระดับชำนาญการ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาวดวงพร ตรีพิชจักร

- ตำแหน่งปัจจุบัน นักพัฒนาการท่องเที่ยวปฏิบัติการ ตำแหน่งเลขที่ ๑๕๐ สังกัดกลุ่มส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน
  - ๑) ปฏิบัติงานตามภารกิจกลุ่มส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ การส่งมอบโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การให้ข้อมูลและคำแนะนำในการขอรับสนับสนุนงบประมาณ โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสงคราม และสมุทรสาคร) การเสนอและจัดทำรายละเอียดโครงการประจำปีงบประมาณ
  - ๒) รับผิดชอบโครงการการศึกษาความเป็นไปได้และกำหนดรูปแบบการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise) เพื่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนิ่นทรายเป็นอย่างยั่งยืน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖
  - ๓) ปฏิบัติงานในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนากิจการน้ำพุร้อนสันกำแพง ให้เป็นต้นแบบอย่างยั่งยืน ตามคำสั่งคณะกรรมการหมู่บ้านสหกรณ์สันกำแพงตามพระราชดำริ ที่ ๑/๒๕๖๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากิจการน้ำพุร้อนสันกำแพงให้เป็นต้นแบบอย่างยั่งยืน ซึ่งมีอธิบดีกรมการท่องเที่ยว เป็นคณะกรรมการและเลขานุการ
  - ๔) ปฏิบัติงานในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะทำงานยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) ภายใต้คณะกรรมการจัดทำ ขับเคลื่อนและติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ตามคำสั่งคณะกรรมการจัดทำ ขับเคลื่อนและติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานภายใต้คณะกรรมการจัดทำ ขับเคลื่อนและติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ซึ่งผู้อำนวยการกองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เป็นคณะทำงานและเลขานุการ
  - ๕) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย อาทิ การเข้าร่วมประชุม การประสานและจัดเตรียมข้อมูลการดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ร่วมกับส่วนราชการทั้งภายในและภายนอกกรมการท่องเที่ยว
- ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง นักพัฒนาการท่องเที่ยวชำนาญการ สังกัดกลุ่มส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

  - (๑) ส่งเสริม สนับสนุนการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสะดวก ปลอดภัย รักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของท้องถิ่น
  - (๒) พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อติดตามสถานการณ์ การรายงานผลการอนุรักษ์และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
  - (๓) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นให้ท้องถิ่นตระหนักถึงความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว และส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และอัตลักษณ์ของท้องถิ่น
  - (๔) ติดตามและประเมินผลการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
  - (๕) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมาย

(นางสาวสุกัญญา จิตตรีสินธุ์)
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง

แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยแนวคิดวิสาหกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise)

๒. ระยะเวลาการดำเนินการ

ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๕ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๖๖

๓. ความรู้ ความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

ในการดำเนินงานการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยแนวคิดวิสาหกิจเพื่อสังคม ผู้ขอรับการประเมินได้ดำเนินการศึกษาข้อมูล องค์ความรู้ และแนวคิดด้านการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมควบคู่กับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ร่วมกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลของแผนระดับที่ ๑ - ๓ (Causal Relationship : XYZ) ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์โอกาส ความท้าทาย และปัญหาอุปสรรคของการดำเนินงานที่ผ่านมา ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและแนวคิดวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานของโครงการศึกษาความเป็นไปได้และการกำหนดรูปแบบการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise) เพื่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายอย่างยั่งยืน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๓.๑ องค์ความรู้ในการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม ประกอบด้วย การศึกษาความรู้พื้นฐานด้านการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมในระดับสากลและประเทศไทย กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม และภารกิจและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมถึงการดำเนินงานในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีความใกล้เคียงกับวิสาหกิจเพื่อสังคม อาทิ วิสาหกิจชุมชน (Community Enterprise) ความรับผิดชอบต่อธุรกิจต่อสังคม (Corporate Social Responsibility: CSR) ทั้งนี้ ได้ศึกษากรณีศึกษา (Case Study) ของการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจเพื่อสังคมที่ประสบ - ความสำเร็จในระดับสากล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคมด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย

๓.๒ องค์ความรู้ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย การศึกษาการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนใน ๓ ระดับ ดังนี้

๓.๒.๑ การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระดับสากล ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ได้แก่ (๑) การยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่ (๒) การยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน (๓) การสร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมสวัสดิภาพสำหรับทุกคนในทุกวัย (๔) การสร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (๕) การบรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศและให้อำนาจของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน (๖) การสร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาลให้มีการจัดการอย่างยั่งยืน และมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน (๗) การสร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน (๘) การส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ และมีผลผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน (๙) การสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม (๑๐) การลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ (๑๑) การทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ท้าทาย พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน (๑๒) การสร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (๑๓) การปฏิบัติการอย่างเร่งด่วน

เพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น (๑๔) การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (๑๕) การปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ (๑๖) การส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ และ (๑๗) การเสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓.๒.๒ การพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืนในระดับประเทศ ซึ่งมีการดำเนินนโยบายในการพัฒนา ได้แก่ (๑) โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค (๒) การพัฒนาทักษะและความรู้ทรัพยากร (๓) การบริหารจัดการเมืองด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรม (๔) ความมั่นคงของพื้นที่ อาทิ ปัญหาเสพติด ความมั่นคงทางอาหาร อากาศที่เปลี่ยนแปลง การจัดการน้ำ การรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่น (๕) การจัดการสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ (๖) การบูรณาการและการสร้างการมีส่วนร่วมในการติดตามผลการดำเนินงานของภาครัฐ และ (๗) ธรรมชาติและการบริหารเมืองอย่างยั่งยืน

๓.๒.๓ การพัฒนาในระดับพื้นที่ ผ่านเกณฑ์การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระดับสากลบนฐานของเกณฑ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก (Global Sustainable Tourism Criteria: GSTC) ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ หมวด ได้แก่ (๑) หมวด A การจัดการความยั่งยืน (๒) หมวด B ความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจและสังคม (๓) หมวด C ความยั่งยืนด้านวัฒนธรรม และ (๔) หมวด D ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

๓.๓ ข้อมูลการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับเนินทรายงาม ประกอบด้วย ข้อมูลการขับเคลื่อนการพัฒนาเขตพัฒนาการท่องเที่ยวฝั่งทะเลตะวันออก ข้อมูลโครงสร้างการท่องเที่ยวจังหวัดชุมพร ข้อมูลพื้นฐานและสถานการณ์การท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายงาม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่เนินทราย รวมถึงศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ท่องเที่ยวเชื่อมโยง

๓.๔ ความรู้ในด้านกฎหมาย ยุทธศาสตร์ และแผนที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๓.๓.๑ ด้านการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมเพื่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

- (๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
- (๒) พระราชบัญญัติ ส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒
- (๓) ยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการท่องเที่ยว
- (๔) แผนพัฒนาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- (๕) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓

๓.๓.๒ ด้านการบริหารจัดการโครงการ และระเบียบพัสดุที่เกี่ยวข้อง

- (๑) พระราชบัญญัติจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐
  - (๒) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐
  - (๓) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการประชุมระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙
  - (๔) ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐
- และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- (๕) หลักเกณฑ์ และอัตราค่าใช้จ่าย และแนวทางการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำปี

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุกัญญา จิตตรีสินธุ์)
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

๓.๔ ประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

๓.๔.๑ การเป็นผู้แทนกรมการท่องเที่ยว เข้าร่วมการอบรมหลักสูตร Net - Zero Thailand: Transition Strategies For Carbon neutrality ซึ่งดำเนินการโดย United Nations University Institute of Advanced Studies และกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๔.๒ การเป็นผู้แทนกรมการท่องเที่ยว เข้าร่วมการอบรมเชิงปฏิบัติการ ASEAN Ecotourism Business Planning ซึ่งดำเนินการภายใต้กรอบความร่วมมืออาเซียน โดยกรมการท่องเที่ยว

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

การส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยแนวคิดวิสาหกิจเพื่อสังคม ภายใต้โครงการศึกษาความเป็นไปได้และการกำหนดรูปแบบการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise) เพื่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายอย่างยั่งยืนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน เพื่อพัฒนานวัตกรรมทางสังคมภาคการท่องเที่ยวผ่านการนำแนวคิดการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม มาประยุกต์ใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการท่องเที่ยว ซึ่งมีความสอดคล้องกับการสร้างคุณค่าและประสบการณ์อันประทับใจแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงเป็นการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวและการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวของประเทศไทย ภายใต้ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของกองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน ดังนี้

๔.๑ สรุปสาระสำคัญ

การส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยแนวคิดวิสาหกิจเพื่อสังคม เป็นการดำเนินการแสวงหากลไกและนวัตกรรมในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการท่องเที่ยว ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว โดยนำคิดการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมเข้ามา มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อน ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการเกิดผลสัมฤทธิ์เป็นรูปธรรม และก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม จึงได้ดำเนินการศึกษาความเป็นไปได้และแนวทางการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อการพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย และพัฒนาคู่มือสำหรับการดำเนินการดังกล่าว เพื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดและแนวทางการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม โดยคัดเลือกพื้นที่ท่องเที่ยวเนินทรายงาม อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร เป็นกรณีศึกษา พร้อมทั้งจัดกิจกรรมการอบรมเพื่อยกระดับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยวิสาหกิจเพื่อสังคม ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายเป็นบุคลากรด้านการท่องเที่ยว อาทิ แหล่งท่องเที่ยว ชุมชนท่องเที่ยว และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั่วประเทศ ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียภาคการท่องเที่ยวสามารถนำแนวคิดวิสาหกิจเพื่อสังคมไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อไป

๔.๒ ขั้นตอนการดำเนินการ

การส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยแนวคิดวิสาหกิจเพื่อสังคม ภายใต้โครงการศึกษาความเป็นไปได้และการกำหนดรูปแบบการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise) เพื่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายอย่างยั่งยืน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

๔.๒.๑ การจัดทำร่างขอบเขตของงาน และเจ้าหน้าที่กำหนดราคากลาง (ราคาอ้างอิง)

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุกัญญา จิตตรีสินธุ์)

นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

(๑) ศึกษา และวิเคราะห์แนวโน้มนโยบาย และยุทธศาสตร์สำคัญที่สอดคล้องกับวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมถึงการวิเคราะห์ผลดีและผลเสียให้ครบถ้วน อาทิ แนวนโยบายแห่งรัฐ และรายงานผลการศึกษาของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๒) กำหนดรายละเอียดร่างขอบเขตของงานและราคากลาง (ราคาอ้างอิง) เพื่อดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างที่ปรึกษาด้วยวิธีประกาศเชิญชวนทั่วไป โดยได้กำหนดรายละเอียดร่างขอบเขตของงาน ดังนี้

(๒.๑) กิจกรรมย่อยที่ ๑ การศึกษาความเป็นไปได้และแนวทางการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อการพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย

(๒.๒) กิจกรรมย่อยที่ ๒ การจัดอบรมในรูปแบบออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อการพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยอย่างยั่งยืน

(๒.๓) กิจกรรมย่อยที่ ๓ การศึกษาความเป็นไปได้และกำหนดรูปแบบการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อการพัฒนาต้นแบบแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายอย่างยั่งยืน

(๒.๔) กิจกรรมย่อยที่ ๔ การนำเสนอผลการศึกษาแนวทางการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อการพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

๔.๒.๒ การดำเนินการเพื่อพิจารณาจ้างที่ปรึกษาด้วยวิธีประกาศเชิญชวนทั่วไป โดยการจัดประชุม และรายงานผลการพิจารณาผลการจ้างที่ปรึกษาวิธีประกาศเชิญชวนทั่วไป

๔.๒.๓ การบริหารสัญญาและการตรวจรับพัสดุในงานจ้างที่ปรึกษาโครงการการศึกษาความเป็นไปได้ และกำหนดรูปแบบการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise) เพื่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายอย่างยั่งยืน

๔.๓ เป้าหมายของงาน

กรมการท่องเที่ยวมีคู่มือสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยแนวคิดวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อเป็นแนวทางในการบ่มเพาะแหล่งท่องเที่ยว ชุมชนท่องเที่ยว และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย ให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาสังคม และสิ่งแวดล้อมในทางที่ดี สอดคล้องกับแนวคิดการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม และเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน เพื่อบรรลุตามตัวชี้วัดของแผนพัฒนาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (หมุดหมายที่ ๒)

๕. ผลสำเร็จของงาน

๕.๑ ผลสำเร็จของงานเชิงปริมาณ

๕.๑.๑ คู่มือสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยแนวคิดวิสาหกิจเพื่อสังคม จำนวน ๑ ฉบับ

๕.๑.๒ วิทยุทัศน์สำหรับการประชาสัมพันธ์การส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยแนวคิดวิสาหกิจเพื่อสังคม โดยมีแหล่งท่องเที่ยวเนินทรายงาม อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร เป็นแหล่งท่องเที่ยวต้นแบบการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม จำนวน ๑ วิทยุทัศน์

๕.๑.๓ ผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว จำนวน ๔๖๐ คน ได้รับการส่งเสริมความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยแนวคิดวิสาหกิจเพื่อสังคม

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุกัญญา จิตตรีสินธุ์)
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

๕.๒ ผลสำเร็จของงานเชิงคุณภาพ

แหล่งท่องเที่ยว ชุมชนท่องเที่ยว และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถนำองค์ความรู้ที่บรรจุอยู่ในคู่มือการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยวิสาหกิจเพื่อสังคม ไปประยุกต์ใช้ในยกระดับการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว และเป็นการเตรียมความพร้อมในการพัฒนากิจการด้านการท่องเที่ยวสู่การเป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๖.๑ กรมการท่องเที่ยวมีองค์ความรู้ในการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยแนวคิดการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม ซึ่งนำไปสู่การยกระดับการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาทางสังคมและสิ่งแวดล้อมในระดับฐานราก ซึ่งถือเป็นนวัตกรรมทางสังคมภาคการท่องเที่ยวที่เกิดผลเป็นรูปธรรม

๖.๒ แหล่งท่องเที่ยว ชุมชนท่องเที่ยว และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถนำองค์ความรู้ที่บรรจุอยู่ในคู่มือการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยวิสาหกิจเพื่อสังคม ไปประยุกต์ใช้ในยกระดับการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

การศึกษาความเป็นไปได้และการกำหนดรูปแบบการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เป็นการดำเนินงานที่อาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วนสำคัญที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนการเพื่อแสวงหาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้วยวิสาหกิจเพื่อสังคม ควบคู่ไปกับการศึกษาข้อมูลทางวิชาการและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการดังกล่าว ประกอบการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมนั้น ถือเป็นกลไกการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รูปแบบใหม่สำหรับประเทศไทย จึงต้องอาศัยการศึกษาผ่านกาถอดบทเรียนจากแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) จากนานาชาติ จึงก่อให้เกิดความซับซ้อนในขั้นตอนการศึกษาความเป็นไปได้และแนวทางการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อการพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

๗.๑ การศึกษา ทบทวน และรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจเพื่อสังคม ในลักษณะความรู้เบื้องต้นที่สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รวมถึงการศึกษาและวิเคราะห์กรณีศึกษาเกี่ยวกับวิสาหกิจเพื่อสังคมที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมท่องเที่ยวทั้งในระดับนานาชาติและระดับประเทศ ประกอบกับการเทียบเคียงแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในระดับสากล

๗.๒ การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth Interview) ผู้มีส่วนได้เสียด้านการท่องเที่ยวในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม ทั้งในระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด จังหวัด และพื้นที่กรณีศึกษา รวมแล้วกว่า ๓๐ แห่ง

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

สืบเนื่องจากความซับซ้อนในการดำเนินการข้างต้น ทำให้ค้นพบว่า การดำเนินงานในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ มีระยะเวลาการดำเนินงานค่อนข้างจำกัด เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนกลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์เชิงลึกและการประมวลผลร่วมกับข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง ทำให้ต้องมีการประสานงานและจัดทำตารางเวลาสำหรับสัมภาษณ์เชิงลึกให้สอดคล้องและเหมาะสมกับระยะเวลาการดำเนินงานที่มีอยู่อย่างจำกัด พร้อมทั้งได้มีการประสานงานกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำส่งประเด็นการสัมภาษณ์โดยละเอียด ซึ่งทำให้การสัมภาษณ์มีความกระชับและได้ใจความสำคัญในระยะเวลาที่ได้กำหนด

๙. ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการกิจกรรมย่อยที่ ๑ การศึกษาความเป็นไปได้และแนวทางการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อการพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย และกิจกรรมย่อยที่ ๒ การจัดอบรมในรูปแบบออนไลน์เพื่อเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคม คณะกรรมการตรวจรับพัสดุในงานจ้างที่ปรึกษา และที่ปรึกษาโครงการ ได้มีความเห็นร่วมกันให้มีการจัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อในการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มเติม โดยดำเนินการควบคู่กับการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเนินทรายงาม ซึ่งเป็นกิจกรรมตามขอบเขตงานจ้างที่ปรึกษา ซึ่งกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการนี้ เป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างกรมการท่องเที่ยว สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชุมพร สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม และคณะที่ปรึกษา ซึ่งผลของการดำเนินการดังกล่าว นอกจากจะทำให้ผู้ประกอบการในพื้นที่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยแนวคิดวิสาหกิจเพื่อสังคม ยังทำให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงประโยชน์ของการพัฒนาสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว และดำเนินการขอจัดแจ้งเป็นกลุ่มกิจการเพื่อสังคม กับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ กิจการ (สถานะข้อมูล ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๖)

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน ตามแผนพัฒนาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ผู้ขอรับการประเมินขอเสนอแนะให้มีการจัดทำบันทึกความเข้าใจ (Memorandum Of Understanding) ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาและส่งเสริมการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยแนวคิดการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

กรมการท่องเที่ยว ได้ดำเนินการเผยแพร่คู่มือสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนด้วยแนวคิดวิสาหกิจเพื่อสังคม ภายใต้ชื่อ “SE วิสาหกิจเพื่อสังคมกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน” ผ่านช่องทางประชาสัมพันธ์ออนไลน์ จำนวน ๒๑ เว็บไซต์

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

๑) นางสาวดวงพร ตรีพิชจักร	สัดส่วนผลงานร้อยละ ๘๐
๒) นายปริญญา กองสมบัติ	สัดส่วนผลงานร้อยละ ๒๐

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)..... ดาวพร ตรีพิชจักร .....ผู้ขอประเมิน

(นางสาวดวงพร ตรีพิชจักร)

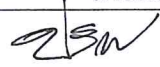
ตำแหน่ง นักพัฒนาการท่องเที่ยวปฏิบัติการ

วันที่ ๑ เดือน ๐๖ ค.ศ. ๒๕๖๖

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุกัญญา จิตตรีสินธุ์)
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ (ถ้ามี)

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นายปริญญา กองสมบัติ	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล
 (นายมนต์ชัย ฐีสีเขียว)

ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
 วันที่ ๔ เดือน ธ.ค. พ.ศ. ๒๕๖๖

(ลงชื่อ) ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป
 (นายอริก ประเสนมูล)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
 วันที่ ๑๒ เดือน ธ.ค. พ.ศ. ๒๕๖๖

หมายเหตุ คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้มี คำรับรองหนึ่งระดับได้

สำเนาถูกต้อง

 (นางสาวสุกัญญา จิตตรีสินธุ์)
 นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

ตอนที่ ๖ ข้อเสนอแนวคิดเพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงงาน (สำหรับผู้ขอประเมิน)

๑. เรื่อง

แนวทางการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบองค์รวมอย่างยั่งยืน (Holistic Destination Management Approach)

๒. หลักการและเหตุผล

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นหนึ่งในรายได้ที่สำคัญที่นำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศ กระแสเงินตราไหลเวียนภายในประเทศ การสร้างงาน และการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคและชุมชนต่าง ๆ ของประเทศ อีกทั้งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของการคมนาคมและขนส่ง รวมถึงการค้าและการลงทุนที่ช่วยเพิ่มการขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของประเทศ อ้างอิงจากบัญชีประชาชาติด้านการท่องเที่ยว (Tourism Satellite Account: TSA) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสร้างรายได้ประชาชาติ (GDP) ได้มากถึงประมาณ ๓,๐๐๕,๕๕๒ ล้านบาท หรือเท่ากับสัดส่วนร้อยละ ๑๗.๗๙ ของรายได้ประชาชาติทั้งหมดในประเทศ แต่เมื่อพิจารณาถึงบริบทของการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างรอบด้านแล้ว พบว่า อุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังเผชิญกับความท้าทายในหลายประเด็น โดยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน อ้างอิงจากคะแนนการพัฒนาร่องท่องเที่ยวยั่งยืนของประเทศไทย จากการประเมินของสภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum) ซึ่งอยู่ที่ ๔.๖ คะแนน จากคะแนนทั้งหมด ๗ คะแนน นับว่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้ จากผลการศึกษาของธนาคารแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๔ พบว่า ประเทศไทยมีความท้าทายที่ต้องก้าวข้ามในหลายประเด็น โดยสามารถแบ่งประเด็นดังกล่าว เป็น ๒ ระดับ ได้แก่ (๑) ระดับประเทศ อาทิ ปัญหานักท่องเที่ยวเกินระดับที่เหมาะสม (Over-tourism) ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่ชั้นบรรยากาศของภาคการท่องเที่ยวที่สูงถึง ๘ – ๑๑ เปอร์เซ็นต์ของการปล่อยก๊าซคาร์บอนฯ ทั้งโลก และ (๒) ระดับพื้นที่ อาทิ การบูรณาการและกลไกการขับเคลื่อนที่ไม่ชัดเจน ผู้ประกอบการยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และแรงจูงใจในการปรับตัว การมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในการส่งเสริมความยั่งยืนยังอยู่วงจำกัด

จากวิกฤตและความท้าทายสู่โอกาส ในปัจจุบันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยอยู่ท่ามกลางทางแยก ระหว่างการดำเนินการตามแนวทางและรูปแบบการท่องเที่ยวเดิม ซึ่งมุ่งเน้นการเติบโตทางรายได้จากการท่องเที่ยว และจำนวนนักท่องเที่ยวที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ หรือ การปรับเปลี่ยนเส้นทาง (Reposition) ภาคการท่องเที่ยวไทยไปสู่การให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาร่องท่องเที่ยวเพื่อรองรับกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยวคุณภาพมากกว่าการตั้งเป้าหมายถึงจำนวนนักท่องเที่ยวในปริมาณสูง (Value over volume) รวมถึง การต่อยอดกิจกรรมที่ไทยมีศักยภาพในการแข่งขันเดิม ควบคู่กับสร้างกิจกรรมใหม่ ๆ ที่คาดว่าจะมีความต้องการเพิ่มขึ้น (Diversification approach) ทั้งนี้ ตลาดการท่องเที่ยวยั่งยืนของโลกมีแนวโน้มเติบโตสูง เฉลี่ยถึงปีละ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ และสร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้เศรษฐกิจถึงประมาณ ๖๐ – ๘๐ เปอร์เซ็นต์อีกด้วย

การส่งเสริมการพัฒนาร่องท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทั้งในมิติสังคมและสิ่งแวดล้อม ได้รับการบรรจุเป็นวาระสำคัญของกลไกการขับเคลื่อนภายใต้แผนพัฒนาร่องท่องเที่ยวแห่งชาติ ตลอดระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา (แผนพัฒนาร่องท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ และ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ตลอดจนแผนพัฒนาร่องท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) (ฉบับปัจจุบัน) ซึ่งมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาและขับเคลื่อนการท่องเที่ยวอย่างครอบคลุมและทั่วถึง ภายในระยะเวลา ๕ ปี คือ “การท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมที่เน้นคุณค่า มีความสามารถในการปรับตัว เติบโตอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วม

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุกัญญา จิตตรีสินธุ์)

นักทรัพยากรบุคคลอาวุโส

(Rebuilding High Value Tourism Industry with Resilience, Sustainability and Inclusive Growth)” โดยการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยในอนาคต จะมุ่งเน้นไปที่การดำเนินการเพื่อพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีความเข้มแข็ง ต่อยอดการพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับภาวะความปกติถัดไป (Next Normal) เพื่อการเติบโตอย่างครอบคลุม (Inclusive Growth) ด้วยการพัฒนาแบบองค์รวม (Holistic Approach) ทั้งเพื่อให้การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติบรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ออกเป็น ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย (Resilient Tourism) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาปัจจัยพื้นฐานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีความสูง (Quality Tourism) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกกระดับประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยว (Tourism Experience) และยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) ซึ่งกองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเป็นฝ่ายเลขานุการคณะทำงานยุทธศาสตร์ที่ ๔ ตามคำสั่งคณะอนุกรรมการจัดทำ ขับเคลื่อนและติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ที่ ๑/๒๕๖๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานภายใต้คณะอนุกรรมการจัดทำ ขับเคลื่อนและติดตามการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (ระหว่าง ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๖

ในการนี้ เพื่อเป็นการดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) และสนับสนุนการดำเนินงานตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ของกองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามกฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. ๒๕๕๙ ในการศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เพื่อกำหนดแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ รวมถึงพัฒนาองค์ความรู้ด้านการพัฒนา การอนุรักษ์ การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว และสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการพัฒนาการอนุรักษ์และการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ผู้ขอประเมินจึงขอเสนอแนวคิดในการปรับปรุงและพัฒนา งาน เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบองค์รวมอย่างยั่งยืน (Holistic Destination Management Approach)

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

๓.๑ บทวิเคราะห์

ในการจัดทำข้อเสนอแนวคิดเพื่อพัฒนาและปรับปรุงงาน เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบองค์รวมอย่างยั่งยืน (Holistic Destination Management Approach) ผู้ขอรับการประเมินจำเป็นต้องมีการศึกษาถึงแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งจากการศึกษาแนวคิดดังกล่าวควบคู่กับสถานการณ์และแนวโน้มด้านการท่องเที่ยวแล้ว สามารถวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก โดยใช้เครื่องมือ SWOT Analysis วิเคราะห์ข้อมูล ของการดำเนินงานการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างเที่ยงองค์รวมอย่างยั่งยืนได้ ดังนี้

ปัจจัยภายใน

๓.๑.๑ จุดแข็ง (S: Strengths)

(๑) กรมการท่องเที่ยว เป็นหน่วยงานหลักในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว

(๒) ส่วนราชการภายใต้กองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีภารกิจที่สามารถพัฒนาเป็นกลไกการดำเนินงานในการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนร่วมกันได้อย่างเป็นรูปธรรม

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุกัญญา จิตตรีสินธุ์)

นักทรัพยากรบุคคลอาวุโส

-๒๔-

(๓) กองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เป็นฝ่ายเลขานุการคณะทำงานรายยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) ซึ่งคณะทำงานดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในการขับเคลื่อนการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

(๔) กองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีผู้มีความเชี่ยวชาญด้านมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (แหล่งท่องเที่ยว) และมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน

(๕) กองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีการดำเนินการประสานความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน อาทิ UNDP UNWTO GIZ

๓.๑.๒ จุดอ่อน (W: Weakness)

(๑) กรมการท่องเที่ยวขาดกระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ทั้งระดับระหว่างกลุ่มงานและระดับกอง

(๒) กรมการท่องเที่ยวขาดการบูรณาการดำเนินงานพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์เชิงเป้าหมายรวมกัน

(๓) การดำเนินงานของกองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวยังไม่สามารถสร้างแรงกระเพื่อมและความตระหนักรู้ต่อบุคคลภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพมากนัก

๓.๑.๓ โอกาส (O: Opportunity)

(๑) ประเทศไทยจะมีความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวการให้บริการ ทรัพยากรธรรมชาติ การขนส่งทางอากาศ และทรัพยากรมนุษย์ อยู่ในเกณฑ์ดีและมีอันดับสูงกว่าหลายประเทศในอาเซียน

(๒) ตลาดการท่องเที่ยวยั่งยืนของโลกมีแนวโน้มเติบโตสูง เฉลี่ยถึงปีละ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับความยั่งยืนมากขึ้น

(๓) หน่วยงานระดับประเทศและนานาชาติให้ความสำคัญการส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยกำหนดเป็นวาระแห่งชาติในการขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายความยั่งยืนร่วมกัน

๓.๑.๔ อุปสรรค (T: Threat)

(๑) การบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับพื้นที่จำนวนมาก ทำให้การประสานความร่วมมือต้องอาศัยระยะเวลา รวมทั้งเป้าหมาย งบประมาณ และกลไกการขับเคลื่อนไม่ชัดเจน

(๒) ผู้ประกอบการยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และแรงจูงใจในการปรับตัวสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดเล็กและขนาดกลาง ที่มีต้นทุนในการปรับตัวและยังไม่เล็งเห็นถึงความสำคัญมากนัก

(๓) การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวยังอยู่ในวงจำกัด

(๔) ความท้าทายด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อาทิ ปัญหาหมอกควัน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและฤดูกาล

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุกัญญา จิตตรีสินธุ์)
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

๓.๒ แนวคิด

๓.๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี จัดทำและดำเนินงานภายใต้วิสัยทัศน์ประเทศไทย คือ “ประเทศไทย มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และมีเป้าหมายการพัฒนา คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” ซึ่งประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มุ่งพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยบนพื้นฐานแนวคิด กล่าวคือ ประเด็นการสร้างควมหลากหลายด้านการท่องเที่ยว มุ่งพัฒนาธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพสูงเพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งสรุปรูปแบบการท่องเที่ยวได้ ๕ รูปแบบ คือ การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่มีปัญหา ความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง มีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ๒ ประเด็น ได้แก่ (๑) ประเด็นการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว (๒) ประเด็นการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล ซึ่งให้ความสำคัญกับการปรับปรุง พื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ทั้งระบบ การฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๓) ประเด็นการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

๓.๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ซึ่งได้คำนึงถึงประเด็นร่วมหรือประเด็นตัดข้ามยุทธศาสตร์ และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย ๒๓ ประเด็น ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า มีประเด็นหลักและประเด็นรองที่สอดคล้องกับการท่องเที่ยว ดังนี้

ภายใต้ประเด็นที่ ๕ การท่องเที่ยว ให้ความสำคัญกับการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลก โดยพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบ มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวในสาขาที่มีศักยภาพ แต่ยังคงรักษาจุดเด่นของประเทศด้านชนบทธรรมนิยม ประเพณี วัฒนธรรม อัตลักษณ์ความเป็นไทย ตลอดจนให้คุณค่ากับสิ่งแวดล้อมไว้ได้ ซึ่งประกอบไปด้วย ๖ แผนย่อยที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยทั้งสิ้น ได้แก่ (๑) แผนย่อยการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (๒) แผนย่อยการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (๓) แผนย่อยการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย (๔) แผนย่อยการท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ (๕) แผนย่อยการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค และ (๖) แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุกัญญา จิตตรีสินธุ์)

นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

นอกจากประเด็นที่ ๕ การท่องเที่ยวแล้ว แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติยังมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอื่น ๆ ดังนี้ ประเด็นที่ ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ประเด็นที่ ๖ พื้นที่และเมืองนำอยู่อัจฉริยะ ประเด็นที่ ๗ โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล ประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน ประเด็นที่ ๒๒ กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และประเด็นที่ ๒๓ การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

๓.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นี้ มีจุดประสงค์เพื่อ “พลิกโฉมประเทศไทย หรือเปลี่ยนแปลงประเทศขนาดใหญ่ (Thailand’s Transformation) ภายใต้นแนวคิด “Resilience” ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการลดความเปราะบาง สร้างความพร้อมในการรับมือความเปลี่ยนแปลง สามารถปรับตัวให้อยู่รอดได้ในสภาวะวิกฤต โดยสร้างภูมิคุ้มกันทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเพื่อให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังมีการกำหนดทิศทางให้สอดคล้องไปกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ มีเป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจ สร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “High-Value and Sustainable Thailand” มีองค์ประกอบสำคัญ ๔ ประการ ได้แก่ (๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy) (๒) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society) (๓) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco - Friendly Living) และ (๔) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand’s Transformation) โดยหมุดหมาย (Milestones) ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอยู่ภายใต้โครงสร้างที่ ๑ คือหมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน

๓.๒.๔ โมเดลเศรษฐกิจ BCG (พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๙)

แผนงานขับเคลื่อน BCG ในสาขาการท่องเที่ยว เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๙) ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจ ๓ ด้าน คือ (๑) เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) (๒) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และ (๓) เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) นำมาปรับใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย โดยปัจจุบันปัญหาการท่องเที่ยวล้นเกิน การท่องเที่ยวแบบกระจุกตัวของนักท่องเที่ยว และการขาดความพร้อมอันเกิดจากการขาดการจัดการท่องเที่ยวที่ดี ก่อให้เกิดปัญหาและความเสียหายต่อการท่องเที่ยวไทยในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ ด้านกฎหมาย กฎระเบียบที่ต้องมีการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมที่ต้องการการฟื้นฟู และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

การขับเคลื่อนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จะอาศัยกลไกในการดำเนินงาน ๓ เรื่องหลักที่สำคัญ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (๑) การพัฒนามาตรฐาน (Standardize) เพื่อสร้างความมั่นใจและคุณค่าให้กับนักท่องเที่ยวโดยคำนึงถึง “ความสะอาด ความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน คุณภาพของการบริการ และความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม” (๒) การยกระดับการเชื่อมโยง (Connectivity) ยกระดับการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะที่สะดวก สะอาด ปลอดภัย และเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก รวมถึงพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบสารสนเทศและสร้างระบบ Digital Platform เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง และ (๓) การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมุ่งสู่ความยั่งยืน (Sustainability) มีการบริหารปริมาณนักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ ดูแลรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมของไทย พร้อมส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยอัตลักษณ์ความเป็นไทยจากสินค้าและบริการ กระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำให้กับท้องถิ่น

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุกัญญา จิตตรีสินธุ์)
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

๓.๒.๕ แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอาเซียน (พ.ศ. ๒๕๕๙- ๒๕๖๘)

แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวอาเซียน สำหรับปี พ.ศ. ๒๕๕๙- ๒๕๖๘ มีวิสัยทัศน์ ดังนี้ “ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ภูมิภาคอาเซียนจะเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพให้ประสบการณ์ การท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์และมีความหลากหลาย ภายใต้การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อ มีความยั่งยืน ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมและมีความสมดุล และสามารถส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีทั้งด้านสังคม และเศรษฐกิจของประชาชนชาวอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ”

ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยวอาเซียนที่ยั่งยืนและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วน มีส่วนร่วม มีการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์ ๓ ประการ ได้แก่ (๑) การยกระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ภาครัฐและเอกชนในห่วงโซ่คุณค่าของการท่องเที่ยว (Tourism Value Chain) (๒) การสร้างความปลอดภัย และส่งเสริมการรักษาความปลอดภัยตลอดจนการให้ความสำคัญในการดูแลและบริหารจัดการสถานที่ท่องเที่ยวมรดก (Heritage Sites) และ Z๓) การเตรียมความพร้อมสำหรับการรักษาสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาความสามารถ ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change)

๓.๒.๖ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีวิสัยทัศน์ในการ พัฒนาและขับเคลื่อนการท่องเที่ยวอย่างครอบคลุมและทั่วถึง ภายในระยะเวลา ๕ ปี คือ “การท่องเที่ยว ของประเทศไทยเป็นอุตสาหกรรมที่เน้นคุณค่า มีความสามารถในการปรับตัว เติบโตอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วม (Rebuilding High Value Tourism Industry with Resilience, Sustainability and Inclusive Growth)” โดยการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยในอนาคตนับจากนี้ จะมุ่งเน้นไปที่การดำเนินการเพื่อพัฒนา และยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้มีความเข้มแข็ง ต่อยอดการพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส ในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับภาวะความปกติถัดไป (Next Normal) เพื่อการเติบโต อย่างครอบคลุม (Inclusive Growth) ด้วยการพัฒนาแบบองค์รวม (Holistic Approach) ซึ่งแผนนี้ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนา ทั้งสิ้น ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันของ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย (Resilient Tourism) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาปัจจัยพื้นฐานของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวให้มีคุณภาพสูง (Quality Tourism) ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยว (Tourism Experience) และยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism)

๓.๒.๗ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

ในปัจจุบันองค์การสหประชาชาติได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาโดยอาศัยกรอบความคิด ที่มองการพัฒนาเป็นมิติของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมให้มีความเชื่อมโยงกัน เรียกว่า “เป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs)” ซึ่งจะใช้เป็นทิศทางในการพัฒนา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๗๓ ครอบคลุมระยะเวลา ๑๕ ปี โดยประกอบไปด้วย ๑๗ เป้าหมาย ทั้งนี้ การท่องเที่ยวไทย มีความเกี่ยวข้องและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนครบทั้ง ๑๗ เป้าหมายความยั่งยืน โดยเฉพาะ ในเป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริมงานที่มีคุณค่าและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เป้าหมายที่ ๙ การส่งเสริมอุตสาหกรรม นวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐาน เป้าหมายที่ ๑๑ การพัฒนาเมืองและชุมชนอย่างยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๒ มีการบริโภคและการผลิตอย่างยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และเป้าหมายที่ ๑๗ การมีส่วนร่วมของประชาชนในเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีรายละเอียดดังนี้

- Enriched Local Community การสร้างรายได้ กระจายรายได้สู่ชุมชน ท้องถิ่นอย่างแท้จริง ผ่านกลไก การทำงานที่เข้มแข็ง

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุกัญญา จิตตรีสินธุ์)
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

- Value Creation การสร้างคุณค่า โดยการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Carbon Footprint Control) ด้วยการส่งเสริมรูปแบบการเดินทางและขนส่งที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ (Low Emission Transportation)
- Enriched Environment การเสริมสร้างความสมบูรณ์ให้แก่สิ่งแวดล้อมและแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ
- Zero Waste Tourism การบริหารจัดการของเสียและมลพิษ รวมถึงการเพิ่มมูลค่าจากขยะ
- Climate Change Impact การท่องเที่ยวไทยจะมีส่วนในการช่วยบรรเทาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวและภาคธุรกิจ

๓.๒.๘ แนวคิดการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม

กระบวนการที่ประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง มีโอกาสเข้าร่วมในกระบวนการหรือขั้นตอนต่าง ๆ ในการบริหารราชการ ตั้งแต่การรับรู้ข้อมูล การร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมเสนอปัญหาและความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นการร่วมคิดเพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหา การมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ การร่วมดำเนินการและติดตามประเมินผล รวมทั้งร่วมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา ซึ่งนำไปสู่การตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยมีลักษณะสำคัญ คือ (๑) การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่อง มีการเรียนรู้ร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไปโดยเน้นการสื่อสารสองทางทั้งช่องทางที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ (๒) เป้าหมายของการมีส่วนร่วมไม่ใช่เพียงการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามกฎหมายหรือการทำให้ไม่มีความขัดแย้ง หากแต่กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนควรมุ่งให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง และเป็นวิธีการเพื่อทำให้การตัดสินใจของรัฐดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับ

โดยระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ประกอบด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชน ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับที่ ๑ การให้ข้อมูลข่าวสาร (To Inform) : เป็นการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งเป็นสิทธิพื้นฐานของประชาชนในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงานของภาครัฐ โดยหน่วยงานภาครัฐมีหน้าที่ในการนำเสนอข้อมูลที่เป็นจริง ถูกต้อง ทันสมัย และประชาชนสามารถเข้าถึงได้ เป็นระดับที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมน้อยที่สุด แต่ถือว่าเป็นขั้นพื้นฐานและมีความสำคัญมากซึ่งรูปแบบการมีส่วนร่วมในระดับนี้อยู่ในลักษณะ การให้ข้อมูลทางเดียวจากภาครัฐสู่ประชาชน

ระดับที่ ๒ การปรึกษาหารือ (To Consult) : เป็นการเปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง และแสดงความคิดเห็น รวมทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการ/การปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐอย่างอิสระและเป็นระบบ โดยหน่วยงานภาครัฐจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และนำข้อเสนอแนะ ความคิดเห็น และประเด็นที่ประชาชนเป็นห่วงไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงนโยบาย พัฒนารูปแบบการปฏิบัติงานในหน่วยงาน และประกอบการตัดสินใจ

ระดับที่ ๓ การเข้ามามีบทบาท (To Involve) : เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมหรือเกี่ยวข้องในกระบวนการตัดสินใจ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลระหว่างรัฐกับประชาชนอย่างจริงจังและมีจุดมุ่งหมายชัดเจน โดยมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การวางแผนงานโครงการและวิธีการปฏิบัติงาน โดยหน่วยงานภาครัฐมีหน้าที่จัดระบบ อำนาจความสะดวก ยอมรับการเสนอแนะและการตัดสินใจร่วมกับภาคประชาชน ซึ่งการมีส่วนร่วมในระดับนี้ มักเป็นการมีส่วนร่วมในรูปแบบที่มีตัวแทนภาคประชาชนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุกัญญา จิตตรีสินธุ์)

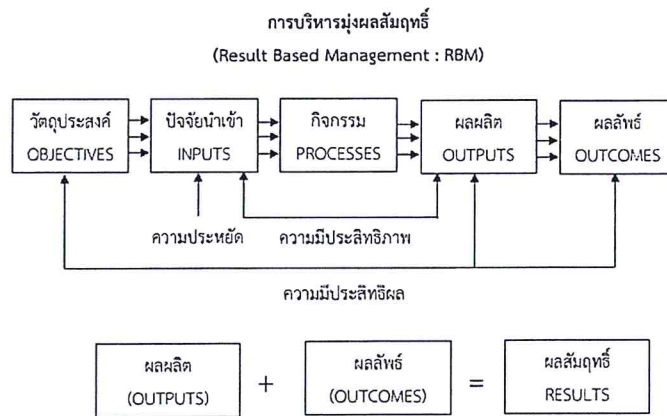
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

ระดับที่ ๔ ความร่วมมือ (To Collaborate) : เป็นการให้บทบาทของประชาชนในระดับสูง มีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่การเป็นหุ้นส่วนกับประชาชนในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ ตั้งแต่การระบุปัญหาพัฒนา ทางเลือก และแนวทางแก้ไขรวมทั้ง การเข้ามามีบทบาทร่วมในการดำเนินงาน/กิจกรรมของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้น การมีส่วนร่วมในระดับนี้ คือการสัญญาให้กับประชาชนและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียว่า เราจะร่วมงาน กับประชาชนเพื่อได้ข้อเสนอแนะและแนวความคิดใหม่ รวมทั้งนำข้อเสนอแนะของประชาชนมาเป็นส่วนหนึ่ง ของการตัดสินใจให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยความคิดเห็นของประชาชนจะสะท้อนออกมาในการตัดสินใจ ที่ค่อนข้างสูง ซึ่งการมีส่วนร่วมในระดับนี้ เช่น การเข้ามามีบทบาทร่วมดำเนินงานในลักษณะเป็นภาคี/เครือข่าย ของหน่วยงานภาครัฐ การเข้ามามีบทบาทเป็นคณะกรรมการร่วม/คณะที่ปรึกษาภาคประชาชนที่มีบทบาท หรืออำนาจหน้าที่ร่วมในการขับเคลื่อนนโยบาย/ร่วมดำเนินการในการกิจบางอย่างของภาครัฐ

ระดับที่ ๕ การเสริมอำนาจ (To Empower) : เป็นระดับที่บทบาทของประชาชนในการ เข้ามามีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูงสุด เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีบทบาทในการเป็นผู้ตัดสินใจ โดยหน่วยงานภาครัฐจะต้องดำเนินการตามการตัดสินใจของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน ในระดับสูงสุดนี้ เน้นให้ประชาชนมีบทบาทในการบริหารจัดการโดยเป็นผู้ดำเนินการกิจและภาครัฐ มีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุนเท่านั้น รูปแบบการมีส่วนร่วมในระดับนี้ ได้แก่ การลงประชามติ หรือสภาเมือง

๓.๒.๙ แนวคิดการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management: RBM)

การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เกิดมาจากแนวคิดของการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management : NPM) ที่ให้ความสำคัญต่อความประหยัด (Economy) คือการใช้ต้นทุน หรือทรัพยากรการผลิตอย่างเหมาะสมและมีความคุ้มค่ามากที่สุด ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) คือการปฏิบัติงานให้ได้ผลงานในระดับที่สูงกว่าปัจจัยนำเข้า และความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) คือการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เป็นวิธีการบริหารที่ถูกนำมา ประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์และวิธีการบริหารราชการจากเดิมที่ให้ความสำคัญ ต่อทรัพยากรหรือปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการทำงาน และอาศัยกฎระเบียบที่เคร่งครัดเป็นเครื่องมือ ในการดำเนินงาน มาเป็นการมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์และผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงาน ทั้งในแง่ของผลผลิต (Output) ผลลัพธ์ (Outcome) และความคุ้มค่าของเงิน (Value for money) รวมทั้ง การพัฒนาคุณภาพและสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนซึ่งเป็นผู้รับบริการ โดยจะมีการประเมินผล การปฏิบัติงานด้วยตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้กล่าวโดยสรุปการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์คือ การบริหารโดยมุ่งเน้นที่ผลการปฏิบัติงานหรือผลสัมฤทธิ์เป็นหลักนั่นเอง

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุกัญญา จิตตรีสินธุ์)
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

ผลผลิต (Outputs) หมายถึง งาน บริการ หรือกิจกรรมที่เจ้าหน้าที่ทำเสร็จสมบูรณ์ พร้อมส่งมอบให้ประชาชนซึ่งเป็นผู้รับบริการ ผลผลิตเป็นผลงานที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรมโดยตรง

ผลลัพธ์ (Outcomes) หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นตามมา ผลกระทบ หรือเงื่อนไขที่เกิดจากผลผลิต ผลลัพธ์มีความสัมพันธ์โดยตรงกับประชาชนซึ่งเป็นผู้รับบริการและสาธารณชน

ผลสัมฤทธิ์ (Results) หมายถึง งาน บริการ หรือกิจกรรมที่เกิดจากการทำงานที่ได้ผลผลิต (Outputs) ตามเป้าหมาย และเกิดผลลัพธ์ (Outcomes) ตรงตามวัตถุประสงค์ กล่าวคือ ผลผลิตสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริงหรือเป็นที่พึงพอใจ

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในภาครัฐการเกิดผลสำเร็จ จำเป็นต้องนำหลักการสำคัญของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและสังคมที่ดีมาใช้ประกอบ จำนวน ๔ หลัก ดังนี้

(๑) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติโดยปรับปรุงกลไกการทำงานของหน่วยงานราชการให้มีความโปร่งใส

(๒) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาของประเทศไม่ว่าด้วยการแจ้งความเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติหรืออื่น ๆ

(๓) หลักความรับผิดชอบ (Accountability) คือ การตระหนักในสิทธิหน้าที่ และความสำนึกในหน้าที่รับผิดชอบ รวมทั้งการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง ตลอดจนความกล้าที่จะยอมรับผลดีและผลเสียจากการกระทำของตน เช่น ความรับผิดชอบต่อประชาชนซึ่งเป็นผู้รับบริการ

(๔) หลักความคุ้มค่า (Utility) คือการบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม

๓.๓ ข้อเสนอ

จากการวิเคราะห์และกำหนดแนวคิดเบื้องต้น แสดงให้เห็นว่า การส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบองค์รวมอย่างยั่งยืน ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมและเกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อแหล่งท่องเที่ยว นอกจากจะต้องมีการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้และพัฒนากระบวนการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ เพื่อขับเคลื่อนแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาดังกล่าวแล้ว ปัจจัยความสำเร็จประการสำคัญคือการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อกำหนดแนวทางการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวร่วมกัน บนพื้นฐานของการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management: RBM) ผู้ขอประเมินจึงขอเสนอแนวคิดสำหรับการดำเนินการจัดทำแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบองค์รวมอย่างยั่งยืน (Holistic Destination Management Approach) ดังนี้

๓.๒.๑ รวบรวมข้อมูล และศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการนำแนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อถอดบทเรียนการพัฒนาดังกล่าว เป็นกรอบการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบองค์รวมอย่างยั่งยืน

๓.๒.๒ ศึกษาข้อมูลภารกิจ รวมถึงอำนาจและหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการขับเคลื่อนการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบองค์รวมอย่างยั่งยืนทั้งในระดับนโยบาย พื้นที่ และชุมชน พร้อมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะสำหรับการบูรณาการระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการท่องเที่ยว เพื่อขับเคลื่อนกลไกการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุกัญญา จิตตรีสินธุ์)
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

๓.๒.๓ กำหนดรายละเอียดแนวทางการขับเคลื่อนการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบองค์รวมอย่างยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการท่องเที่ยว ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของการดำเนินการ กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่และระยะเวลาในการดำเนินงาน งบประมาณ หัวข้อการอบรม วิทยากรและผู้ที่เกี่ยวข้อง และผลที่คาดว่าจะได้รับ

ทั้งนี้ ข้อเสนอแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบองค์รวมอย่างยั่งยืน (Holistic Destination Management Approach) จะประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ กรอบการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบองค์รวมอย่างยั่งยืน

ส่วนที่ ๒ ข้อเสนอแนะสำหรับการบูรณาการระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการท่องเที่ยว เพื่อขับเคลื่อนกลไกการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ส่วนที่ ๓ แนวทางการขับเคลื่อนทางการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบองค์รวมอย่างยั่งยืนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการท่องเที่ยว

๓.๔ ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้น คือ การนำแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบองค์รวมอย่างยั่งยืน (Holistic Destination Management Approach) ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

แนวทางแก้ไข คือ ๑. กำหนดรายละเอียดแนวทางการขับเคลื่อนทางการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบองค์รวมอย่างยั่งยืน โดยในขั้นตอนนี้จะเปิดโอกาสให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม ตั้งแต่การรับรู้ข้อมูลและข้อเท็จจริงในการดำเนินงานร่วมกัน และเข้ามามีบทบาทในกระบวนการตัดสินใจ เพื่อดำเนินการพัฒนาตามแนวทางดังกล่าวทุกขั้นตอน

๒. เมื่อมีการกำหนดรายละเอียดแนวทางการขับเคลื่อนทางการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบองค์รวมอย่างยั่งยืนร่วมกันแล้ว หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการจัดทำคำขอ งบประมาณตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ ภายใต้แผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว หรือช่องทางอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

๓. เนื่องด้วยการดำเนินการ ภายใต้แนวทางการขับเคลื่อนทางการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบองค์รวมอย่างยั่งยืน มีความสอดคล้องกับแนวทางการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ รายยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable Tourism) หากได้รับการพิจารณาจัดสรรงบประมาณ ควรเสนอโครงการดังกล่าว ต่อคณะทำงานยุทธศาสตร์ที่ ๔ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการบรรลุตามวิสัยทัศน์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และยุทธศาสตร์การพัฒนานี้

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

กองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวขององค์รวมอย่างยั่งยืน ซึ่งแนวทางดังกล่าว ประกอบด้วย (๑) แนวทางการบริหารจัดการเพื่อเป็นจุดหมายปลายทางอย่างยั่งยืน (๒) การวางแผนการพัฒนาโดยชุมชน (Community Planning) และ (๓) แนวทางการดำเนินธุรกิจ (Business Operation) ทั้งนี้ ภายใต้องค์ประกอบสามารถแบ่งประเด็นการพัฒนาที่สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่กองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมความยั่งยืนด้านการท่องเที่ยวได้

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุกัญญา จิตตรีสินธุ์)
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

กองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวองค์รวมอย่างยั่งยืน ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามภารกิจได้อย่างเป็นรูปธรรม

(ลงชื่อ).....นางพร.....ตรีพิชจักร.....ผู้ขอประเมิน

(นางสาวดวงพร ตรีพิชจักร)

ตำแหน่ง นักพัฒนาการท่องเที่ยวปฏิบัติการ

วันที่...๑...เดือน...๑...ค...พ.ศ...๒๕๖๖

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวสุกัญญา จิตตรีสินธุ์)

นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ